



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Eruditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Quòd Deus inhabitat animam tanquam regnum per iustitiam in rationali
per pacem irascibili, & per gaudium spiritus in concupiscibili: & de triplici
hierarchia mentis. Cap. CII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

Ego. 17.

tum confluunt, dum per felicem liquefactionem in illam unitatem anima dulciter effluit, quam à Patre sponsus expostulans, ait: *Rogo Patrem, ut unum sint in nobis, sicut & nos unum sumus.* Vnde dicit Origenes super eodem verbo, quod diuinæ consolationis felicis tantus effectus est liquefactio. Liquefcit enim mens, dum deuotione mollescit, vt sponsus in ea suaviter cubet, & nihil duri ei obstat. Liquefcit, dum deuotione calefcit, vt dilectus in ea calorem diuini amoris inueniat, & quasi quidam contactus spiritualis fiat, qui maximam delectationem generat. Liquefcit, dum deuotione superrefluit, vt Deus solus in ea solū dominium & plenum obtineat: tunc omnis motus, omnis visus, omnis imperus eius, feliciter in æternitate terminatur.

Quod Deus inhabitat animam tanquam regnum per iustitiam in rationali, per pacem in irascibili, & per gaudium spirituum in concupiscibili: & de triplici hierarchia mentis. Cap. CII.

Regnū Dei
in anima
quod.

Ego dilecto meo, & ad me conuersio eius. Canticorum vij. Quasi diceret: Quia dilectus meus ascendit in palmam, vt me sibi acquireret, & totum amorem meum sibi vendicaret, ego dilecto meo me totam offero, ad regendum me tanquam regnum, totam me præparo ad inhabitandum, tanquam habitationis locum, domum, vel templum: quia ad me à pœnis liberandam, à peccatis mundandam, gratia decorandam, virtutibus adornandam, gloria sublimandam, & æternaliter inhabitandam, conuersio eius. Deus enim animam fidelem velut imperiale regnum optime dispositam, regere & inhabitare dignatur. Et ideo dicit Dominus: *Regnum Dei intra vos est*, quod scilicet regnum Dei Apostolus ad Romanos specificat, dicens: *Non est regnum Dei estia & potius sicut Epicurei assererent, qui voluptatem carnis summum bonum esse dicebant: sed iustitia, & pax, & gaudium in spiritu sancto.* Et sic regnum Dei tres habet ciuitates principales, quæ sunt, iustitia, reftimicans iudicia rationis: pax, tranquillans imperia facultatis: gaudium, adimplens desideria voluntatis. Iustitia in rationali, pax in irascibili, & gaudium in concupiscibili.

Luce 17.
Rom. 14.

Regni eius
ciuitates.

Iustitia.

Et hæc tria sunt velut imago quadam & arrha perennis lætitiæ futuri sæculi. Prima ciuitas dicitur, iustitia, charitate diuina formata, quæ est virtus generalis in declinando malum, & faciendo bonum. Quæ iustitia licet primò perficitur ex quodam timore, & cum quadam difficul-

scilicet, tamen in augmento gratiæ dilectionisque diuinæ redditur
 non solum facilis, sed etiam delectabilis & saporosa, iuxta illud Psal-
 mistæ: *Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum, scilicet* Psal. 118.
charitate. Et sic amor Dei, qui est Deus, regnat in nobis per iustitiæ
 libertatem, quasi in regno proprio. Hoc enim quotidie petimus, dicen-
 tes. *Adueniat regnum tuum* Secunda ciuitas vocatur pax, quæ fundata
 est in quietâ tolerantia aduersitatum. Tunc enim quis veram pacem
 inuenit, cum iniurias & aduersitates ardentè requirit, habitas gauden-
 ter suscipit, & irrogantes velut intimos diligit. Et sic Deus in nobis re-
 gnum pacis liberè possidet. Tertia ciuitas dicitur gaudium in Spiritu
 sancto, quæ fundata est in conscientiæ puritate, & in certa spe futuro-
 rum, iuxta illud: *Gloria nostra hæc est, testimonium conscientiæ nostræ.* Super
 hanc ergo triplicem vim animæ, totum eius regnum fundatū est,
 quam Philosophi partes animæ vocauerunt, non quidem integrales,
 sed virtuales, quia potētia eius sunt. Per hoc enim regnum anima dei-
 formem vitam hic inchoare debet, vt in cælo feliciter consummare
 valeat, dicente Domino: *Estote perfecti, sicut & Pater vester cælestis per-* Matth. 5.
fectus est. Sicut enim imaginem Dei gerimus in mente, sic etiā vt veri
 filij Dei tenere debemus eius similitudinem in operatione: quia cuius
 opera facimus, eius filij sumus, vt dicit Iohannes. Nam perfecta dei-
 formis imitatio & adoratio, secundum Linconiensē, est renouatio
 spiritus rationalis, & conformitas ipsius, prout est possibile secundum
 amorem, scientiam, & operationem ad Deum; ad quam deiformem
 adorationem attinget nostra possibilis adornatio, vt amor referatur
 ad Spiritum sanctum, scientia ad Filium, & operatio ad Patrem. Hierarchia
 mentis.

Est enim in nobis primò amor boni in genere, deinde sciētia bono-
 rum in specie, ex quibus proceditur in operationem singulariū bono-
 rum scitorum, & amatorum. Rationalis ergo creatura, quantum est
 possibile, debet secundum amorē, scientiā, & operationē assimilari Deo,
 & ad eius imitationē reduci deiformiter. Dicit etiam Dionysius, quod
 vniuscuiusque hierarchiæ, id est, bene ordinatæ personæ perfectio, est
 ad imitationem Dei secundum propriam operationem esse redu-
 ctam, & fieri Dei cooperatricem; quod efficacius omnibus diui-
 nam ingignit conformitatem, & representare facit diuinam opera-
 tionem in seipso, secundum quod est possibile. Porro ne diuinarum
 operationum illuminationes confusæ, & indistinctæ videantur, ideo
 tam Angelici, quam Ecclesiastici gradus diuisi sunt in primas, medias:

& vltimas, vel infimas sanctas ordinationes, virtutes, & sursum actio-
nes, secundum quas vnusquisque tam Angelus, quam homo hierar-
chicus, id est bene ordinatus, percipit secundum propriam capacitatem
Dei purgationem, illuminationem, & perfectionem, quae sunt dei-
formes operationes Deo nos conformantes, scilicet cum ad Deum bene
sumus ordinati, secundum operationes supremas; & ad nosmetipsos,
secundum operationes medias; & ad exteriora, secundum operationes
infimas. Et sic deiformes erunt operationes nostrae, Deoque acceptae,
quia per eas purgamur, illuminamur, & perficimur. Et hanc hierar-
chicam imitationem in se sponsa conuenienter ostendit, cum dicit: *Ma-
nus meae stillauerunt myrrham*. Quod exponit Vercellensis, dicens: Per
manus stillantes myrrham, significantur operationes hierarchicae, id
est, bene ordinatae. Nam sicut Deus instillat dona gratiarum, & perfe-
ctionem operationum primae Angelicae hierarchiae, & illa instillat me-
diae, & media vltimae, sicut patet per totam Angelicam hierarchiam:
sic anima in suo supremo recipiens a Deo perfectionem operationum
suarum circa superiora, vltius illa stillat in mediam perfectionem
operationum suarum, respectu interiorum: ac illa vltius stillat in vl-
timam mentis hierarchiam perfectionem suarum operationum, re-
spectu exteriorum. Et haec est distillatio gratuita myrrhae, quae praeser-
uat operationes a vanae laudis putredine, & ab humani fauoris fe-
tore, vt Pater caelestis honorificetur, & proximus aedificetur. Tunc
enim (vt dicit Haymo) opera nostra plena sunt coram Deo, quando
virtutes datae, & exercitatae, vitijs non maculantur, & exterius huma-
na gloria non queritur.

Operatioes
hierarchice
qui fiant.

Ceterum, quia, secundum Linconiensem, intellectus humanus gra-
tia adiutus in suo supremo, habet vt amore ferueat cum Seraphin, sci-
entia luceat cum Cherubin, spiritualis effectus omnia iudicet cum
Thronis, ideo vt deiformiter operetur, quod ad Deum, ad similitudinem
supremae hierarchiae Angelicae, necesse est, vt, in quantum potest, De-
um, vt summum bonum diligat, vt summam veritatem cognoscat, &
vt summam aequitatem in se teneat: eritque tunc vere ordinatus ad
Deum per deiformes operationes. Secundo vero, si secundum medias
operationes bene circa nosmetipsos ordinati esse voluerimus, oportet
secundum Linconiensem, quod in media hierarchia nostra domi-
nemur cum Dominationibus: omne scilicet impediens participatio-
nem diuinae dominationis dominatiue spernendo, & suppeditando.

Et vt

Et ut fortes simus cum Virtutibus, omnium scilicet virtutum opera, secundum gratiam nobis datam, studiosè prosequendo cum effectu. Et ut ordinati simus cum Potestatibus, omnibus scilicet motibus, & impulsionibus inordinatis potestatiuè resistendo, prædictaque (ut possumus) inferioribus communicando: & sic erimus bene ordinati per deiformes operationes circa nosmetipsos. Tertio denique, si secundum infimas operationes ad exteriora bene voluerimus esse ordinati, oportet, secundum Linconientem, quòd in infima hierarchia nostra principemur cum Principatibus, omnia scilicet alia ad primum principium reducendo, ut scilicet ad primum principium exemplariter omnia reuocemus, & ut cum Archangelis veritatem reuelemus, lumen veritatis alijs verbis & factis ostendendo, & ut cum Angelis indigentibus piè assistamus, pietatis opera deuotè cunctis indigentibus exhibendo: & sic erimus, quòd ad exteriora, bene ordinati, per deiformes operationes. Vnde, secundum Bernardum, homines huiusmodi, sicut in sanctitate vitæ, & interioris hominis contemplatione, ac diuinitatis fruitione iam futuræ vitæ beatitudinem in hac vita prælibare videtur, & imitari: sic etiam de corporum suorum glorificatione, quam ibi plenè percepturi sunt, in hac vita non nihil percipiunt. Accepta enim illa gratia, qua habitates in vnum, seiplos in Deo, & Deo in seiplos fruuntur, ipsius carnis sic sentiunt se vicisse omnes contradictiones, ut vniuersa substantia carnis non sit eis nisi instrumentum boni operis. Nam et si ipsius miseris, & infirmitatibus contabescunt, sed ex hoc in ipso interiore homine fortius conualescunt, dicentes cum Apostolo: Quando enim *infirmor, tunc fortior sum, & potens*. Sensus etiam nouam quandam percipiunt, & propriè spiritualem gratiam, oculos simplices, & aures obtemperantes, & aliquando in feruore operationis tanta odoris ignota quædam fragrantia spirat, tanta gustus, (etsi non gustando,) tantum per mutuum tactum spiritualis charitatis incentiuum fit, ut sibi videantur intrâ seiplos spiritualis cuiusdam voluptatis gerere Paradisum. Vultus etiam, & totius corporis compositione, vitæ, & morum, & actuum decore, mutæ etiam seruitutis in deuotionis exhibitionibus, & pijs susceptionibus cuiusdam gratiæ beneplacito sibi inuicem conueniunt & coniuuant, ut verè sint *cor vnum, & anima vna* in Domino. Corporum enim suorum gloriam iam hinc inician, & puritate conscientiæ, & gratia conuersationis mutæ, & perfectè eam habituri in perenni vita prænuntiant.

2. Cor. 12.

Ador. 4.

Kkk

e Anima